

พระธรรมดาเนียล - บทที่หนึ่งร้อยหกสิบสี่

ความสำคัญเชิงพยากรณ์ของดาเนียล 11: การเปิดเผยนัยยะทางประวัติศาสตร์และอนาคต

Jeff Pippenger

2024-03-28

ในข้อที่สิบหกของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ได้กล่าวถึงการพิชิตยูดาห์และกรุงเยรูซาเล็มโดยปอมเปย์ในปี 63 ก่อนคริสตกาล เหตุการณ์นี้เป็นภาพแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้าในสหรัฐอเมริกา อันเป็นการสำเร็จตามข้อที่สิบเอ็ดของบทเดียวกัน

ประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับข้อนี้ชี้ให้เห็นถึงสงครามกลางเมืองที่กำลังเกิดขึ้นเมื่อเมืองนั้นถูกยึดไว้ จึงเป็นการชี้ถึงการเกิดซ้ำของสงครามกลางเมืองสหรัฐฯ ซึ่งบัดนี้กำลังดำเนินอยู่ในสหรัฐอเมริกา ไม่ว่าจะได้มีการยิงปืนกันแล้วหรือไม่ก็ตาม ขณะนี้มีคนอยู่สองจำพวกที่กำลังต่อสู้กันเพื่อควบคุมสหรัฐอเมริกา เมื่อปอมเปย์พิชิตกรุงเยรูซาเล็ม

เหตุการณ์นั้นชี้ว่าเยรูซาเล็มจะยังคงอยู่ใต้อำนาจของโรมันจนกระทั่งถูกทำลายในปี ค.ศ. 70 ฉะนั้น เหตุการณ์นั้นจึงเป็นแบบอย่างของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า

อันเป็นเครื่องหมายถึงการสิ้นสุดของอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

ปอมเปย์เป็นผู้แรกในบรรดาอำนาจทั้งสี่ของโรมันที่ถูกระบุไว้ในพระธรรมตอนนี้ มาร์ค แอนโทนี ซึ่งเป็นชาวโรมันเช่นกัน ก็ถูกระบุไว้ด้วย แต่ในบรรดาอำนาจทั้งสี่ที่ถูกนำเสนอในฐานะผู้นำของโรมันนั้น แอนโทนีเป็นตัวแทนของภาวะการนำของโรมันที่ได้กบฏและเข้าพันธมิตรกับอียิปต์เพื่อต่อต้านโรม ปอมเปย์ จูเลียส ซีซาร์ ออคัสตัส ซีซาร์ และทิเบริอุส ซีซาร์ คือชาวโรมันทั้งสี่ผู้ถูกใช้ในเชิงพยากรณ์เพื่อเป็นตัวแทนของสี่ชั่วอายุคนแห่งเขาสัตว์สารธารณรัฐของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน.

ปอมเปย์ ซึ่งเป็นตัวแทนของการกบฏแห่งสงครามกลางเมืองสหรัฐฯ ในชนรุ่นปี 1863

ยังเป็นภาพประกอบของชนรุ่นสุดท้ายและ "สงครามกลางเมือง" ในปัจจุบันซึ่งบัดนี้ได้เริ่มต้นขึ้นแล้วด้วย ยูเลียส ซีซาร์ เป็นตัวแทนของชนรุ่นที่สอง

เมื่อสหรัฐอเมริกาได้รับการสถาปนาอย่างมั่นคงให้เป็นประชาชาติชั้นนำเหนือบรรดาประชาชาติทั้งหลาย แต่ได้ถูกลอบสังหารในปี 1913 เมื่ออธิปไตยของระบบการเงินถูกมอบให้แก่ระบบธนาคารโลกาภิวัตน์ และงานเพื่อจัดตั้งรัฐบาลโลกเดี่ยวกี้ได้เริ่มต้นขึ้น ซีซาร์ ออคัสตัส

เป็นตัวแทนของยุคแห่งความรุ่งโรจน์ในช่วงสงครามโลกครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง เมื่อแม่ทัพกลางการนองเลือด สหรัฐอเมริกาก็ได้กลายเป็นที่อิจฉาของโลก แล้วในชนรุ่นสุดท้าย ทิเบริอุส ซีซาร์

ผู้เป็นที่รู้จักจากความมั่งคั่งและการตรึงพระคริสต์บนกางเขน

เป็นตัวแทนของช่วงเวลาซึ่งโดยสาระสำคัญเริ่มต้นขึ้นพร้อมกับการเลือกตั้งจอห์น เอฟ. เคนเนดี

ประธานาธิบดีคาทอลิกคนแรก อันเป็นการชี้ให้เห็นถึงชนรุ่นที่จะก้มลงต่อกรุงโรม

ประเด็นเชิงพยากรณ์เหล่านี้ที่เกี่ยวข้องกับปอมเปย์มีความสำคัญ

แต่ในขณะที่เรากำลังมุ่งความสนใจไปที่ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่มาก่อนปอมเปย์และข้อสิบหก ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ที่เริ่มต้นในสองข้อแรกของบทนั้น โดยระบุว่า ค.ศ. 1989 เป็นเวลาแห่งจุดจบ แล้วจึงชี้ไปยังประธานาธิบดีคนที่หกผู้มั่งคั่งนับจากเรแกน ผู้ปลุกเร้าพวกโลกาภิวัตน์ขึ้นมา ดังที่ทรมป์ได้กระทำสำเร็จอย่างแน่นอนที่สุดแล้ว

ทรมป์ได้รับการอุปมานัยไว้โดยผู้ครองแผ่นดินองค์ที่สกัดจากไซรัส คือกษัตริย์เปอร์เซียผู้มั่งคั่งนามว่าเซอร์ซิส ซึ่งเป็นที่รู้จักอีกนามหนึ่งว่าอาหสุเอรัสในเรื่องราวของเอสเธอร์ ในข้อพระคัมภีร์นั้น

กษัตริย์องค์ถัดจากเซอร์ซีสคืออเล็กซานเดอร์มหาราชในข้อสาม ตามประวัติศาสตร์ มีผู้ครองแผ่นดินอยู่แปดองค์ระหว่างเซอร์ซีสกับอเล็กซานเดอร์มหาราช จากทรมป์ไปจนถึงรัฐบาลโลกเดียวซึ่งมีอเล็กซานเดอร์มหาราชเป็นภาพแทน มีการแทนด้วยกษัตริย์สิบองค์ โดยทรมป์เป็นองค์แรก และอเล็กซานเดอร์เป็นองค์สุดท้าย

แนวคำพยากรณ์ชี้ให้เห็นว่ากษัตริย์ทั้งสี่แห่งพิภพโลกจะล่วงประเวณีกับสันตะปาปาในวาระสุดท้ายของโลก และกษัตริย์เหล่านั้นถูกแทนภาพว่าเป็น "กษัตริย์สิบองค์" อาหับ ผู้เป็นประมุขของอาณาจักรสิบส่วน และผู้ซึ่งสมรสกับเยเซเบล เป็นภาพแทนความจริงที่ว่า แม้ว่ากษัตริย์ทั้งสิบองค์จะล่วงประเวณีกับสันตะปาปาทั้งหมด แต่ก็ยังมีกษัตริย์องค์หนึ่งซึ่งเป็นกษัตริย์หลักที่กระทำเช่นนั้นก่อนผู้อื่นเป็นองค์แรก ครึ่งแรกที่สันตะปาปาได้รับพระที่นั่งแห่งพิภพโลก กษัตริย์หลักนั้นคือโคลวิส กษัตริย์แห่งพวกแฟรงก์ (ฝรั่งเศส) ใน ค.ศ. 496

เรื่องนี้สอดคล้องกับการที่สันตะปาปาประทานตำแหน่งแก่ฝรั่งเศสว่าเป็นบุตรหัวปีของคริสตจักรคาทอลิก และเป็นธิดาคณินโตของคริสตจักรคาทอลิก

พระราชกิจเชิงพยากรณ์ซึ่งฝรั่งเศสได้กระทำสำเร็จในการยกโรมขึ้นสู่บัลลังก์แห่งโลกอารยะ เป็นแบบอย่างของพระราชกิจเชิงพยากรณ์ของสหรัฐอเมริกา กฎหมายวันอาทิตย์ตามคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เริ่มต้นขึ้นในสหรัฐอเมริกา แล้วทุกประชาชาติทั่วพิภพก็จะดำเนินตามแบบอย่างนั้น แนวคำพยากรณ์แล้วแนวคำพยากรณ์เล่า ชี้ให้เห็นว่ากษัตริย์ผู้เป็นประธานเหนือกษัตริย์ทั้งสิบ ผู้ซึ่งเป็นคนแรกและสำคัญที่สุดที่กระทำการล่วงประเวณีกับคนนอกธรรมบัญญัติในวาระสุดท้ายนั้น คือสหรัฐอเมริกา แม้ว่าในข้อสองและสามจะมีได้มีกษัตริย์องค์ใดถูกนำเสนอไว้ระหว่างเซอร์ซีส กษัตริย์ผู้มั่งคั่งองค์แรก กับอเล็กซานเดอร์มหาราช กษัตริย์องค์สุดท้าย แต่ประวัติศาสตร์ก็ระบุว่าไม่มีกษัตริย์สิบองค์ เลขสิบเป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบ และยังเป็นสัญลักษณ์ของสมาพันธรัฐด้วย

บททดสอบที่โลกกำลังเผชิญอยู่ คือการสถาปนาระบบระดับโลก ซึ่งถูกนำเสนอเป็นรูปเคารพของสัตว์ร้าย บททดสอบนั้นเริ่มต้นขึ้นในสหรัฐอเมริกาด้วยกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า และสิ้นสุดลงเมื่อทุกประชาชาติบนพื้นพิภพดำเนินตามแบบอย่างนั้น พระเยซูทรงใช้จุดเริ่มต้นเพื่ออธิบายจุดจบของสิ่งหนึ่งสิ่งใดอยู่เสมอ ดังนั้น แม้ในข้อสองและข้อสามจะไม่มีการระบุกษัตริย์องค์ใดระหว่างกษัตริย์ผู้มั่งคั่งกับอเล็กซานเดอร์ แต่ประวัติศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นถึงกระบวนการแห่งการทดสอบที่เริ่มต้นกับประธานาธิบดีผู้มั่งคั่งที่สุด ผู้ซึ่งมั่งคั่งจากความพยายามทางธุรกิจของเขา มิใช่เพราะเขาสร้างความมั่งคั่งจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในระบบการเมืองที่เสื่อมทราม

ชื่อ "America" มีที่มาจากรูปแบบภาษาละตินของชื่อ "Amerigo" ซึ่งมาจากนักสำรวจชาวอิตาลี Amerigo Vespucci ผู้เป็นนักสำรวจและนักเดินเรือซึ่งได้ออกเดินทางหลายครั้งสู่โลกใหม่ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 15 และต้นคริสต์ศตวรรษที่ 16 โดยภาพรวมแล้ว การสำรวจของ Vespucci เกิดขึ้นได้ด้วยการสนับสนุนทางการเงินและการลงทุนด้านทุนจากผู้ให้การอุปถัมภ์และผู้อุปการะที่เล็งเห็นโอกาสแห่งผลกำไร การขยายตัว และเกียรติยศจากการสำรวจโลกใหม่ ชื่อ "America" จึงเป็นสัญลักษณ์ของความพยายามในการก่อให้เกิดผลกำไร

พระเยซูทรงยกจุดจบของสิ่งหนึ่งขึ้นประกอบกับจุดเริ่มต้นเสมอ และจุดเริ่มต้นของกษัตริย์ทั้งสิบซึ่งเป็นตัวแทนของสะพานเชื่อมจากอาณาจักรที่มีสองเขาของมิเตด-เปอร์เซียไปสู่อำนาจปกครองโลกหนึ่งเดียวซึ่งอเล็กซานเดอร์

อัครมหาราชเป็นตัวแทนนั้น เริ่มต้นด้วยกษัตริย์ผู้มั่งคั่ง
ผู้ซึ่งเป็นประธานแห่งอาณาจักรที่ฝรั่งเศสและอาหับเป็นแบบอย่างไว้
และผู้ซึ่งจะกลายเป็นศิระษะที่อเล็กซานเดอร์มหาราชเป็นตัวแทนด้วยเช่นกัน
เมื่อโลกทั้งส้นต้องเผชิญกับระบบเศรษฐกิจที่สัมพันธ์กับอำนาจของสหรัฐอเมริกา
ขณะที่มันบังคับให้คนทั้งโลกก้มกราบต่อคริสต์จักรคาทอลิก หากพวกเขาปรารถนาจะสามารถซื้อขายได้.

อาณาจักรที่เจ็ดในวิวรรณ์บทที่สิบเจ็ด คือกษัตริย์สิบองค์
และลักษณะเชิงพยากรณ์ประการหนึ่งของกษัตริย์สิบองค์นั้น คือพวกเขาดำรงอยู่เพียง "ชั่วขณะหนึ่ง"
ก่อนที่พวกเขาจะตกลงมอบอาณาจักรที่เจ็ดของตนแก่หญิงแพศยาแห่งบาบิโลน ซึ่งคงอยู่ร่วมกันได้เพียง
"หนึ่งชั่วโมง" เท่านั้น เหตุผลเชิงพยากรณ์ที่พวกเขายอมรับข้อตกลงนั้น
ก็เพราะพวกเขาเมามายด้วยเหล้าองุ่นแห่งบาบิโลน ในทางประวัติศาสตร์
อเล็กซานเดอร์มหาราชก็ครอบครองราชย์อยู่เพียงชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น เพราะชีวิตของท่านสิ้นสุดลงรวดเร็วพอ
ๆ กับที่อาณาจักรของท่านได้รับการสถาปนาขึ้น เนื่องจากท่านดื่มจนถึงแก่ความตาย
อันเป็นการเป็นสัญลักษณ์ถึงช่วงเวลาอันสั้นและความเมามายของกษัตริย์สิบองค์แห่งสหประชาชาติ
ทันทีที่อเล็กซานเดอร์มหาราชสิ้นชีพ เขาก็ถูกหักเสียด และอาณาจักรของเขาก็ถูกมอบให้แก่ลมทั้งสี่
เป็นการระบุถึงการต่อสู้ในเวลาต่อมาเพื่อสถาปนาอาณาจักรเดิมของเขาขึ้นใหม่

ทั้งข้าพเจ้า ในปีแรกแห่งรัชกาลดารัสชาวมีเดีย ก็ได้ยืนขึ้นเพื่อคำชูและเสริมกำลังแก่ท่านนั้น
และบัดนี้ข้าพเจ้าจะสำแดงความจริงแก่ท่าน ดูเถิด จะมีกษัตริย์อีกสามองค์ลุกขึ้นในเปอร์เซีย
และองค์ที่สี่จะมั่งคั่งยิ่งกว่าเขาทั้งปวง และด้วยกำลังซึ่งมาจากความมั่งคั่งของตน
เขาจะปลุกเร้าทุกคนให้ต่อต้านอาณาจักรกรีซ และจะมีกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจองค์หนึ่งลุกขึ้น
ผู้จะครอบครองด้วยอำนาจยิ่งใหญ่ และกระทำตามขอบใจของตน และเมื่อท่านผู้นั้นลุกขึ้นแล้ว
อาณาจักรของเขาจะถูกทำลาย และจะถูกแบ่งออกไปตามลมทั้งสี่แห่งฟ้าสวรรค์ มิใช่แก่เชื้อสายของเขา
และมิใช่ตามอำนาจปกครองที่เขาได้ครอบครองอยู่ เพราะอาณาจักรของเขาจะถูกถอนขึ้นไป
คือเพื่อตกแก่ผู้อื่นนอกเหนือจากเหล่านั้น ดาเนียล 11:1-4

อาณาจักรของอเล็กซานเดอร์ล่มสลายลงอย่างรวดเร็วพอ ๆ กับที่มันก่อตัวขึ้น
เพราะมันเป็นภาพแทนของยุคสุดท้าย ซึ่งคำพยากรณ์ระบุว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

"บรรดากลไกของความชั่วร้ายกำลังกำลังรวมกำลังและรวบรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
พวกมันกำลังเสริมกำลังเพื่อวิกฤตการณ์ครั้งยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้าย
การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่กำลังจะเกิดขึ้นในโลกของเราในไม่ช้า
และความเคลื่อนไหวสุดท้ายจะเป็นไปอย่างรวดเร็ว" Testimonies, volume 9, 11.

วิบัติประการที่สามของอิสลามตั้งอยู่บนลักษณะเชิงพยากรณ์ของวิบัติประการที่หนึ่งและประการที่สอง
ในวิบัติประการที่หนึ่งนั้น
มีช่วงเวลาหนึ่งซึ่งเริ่มต้นด้วยการมาถึงของโมฮัมหมัดและดำเนินต่อไปจนถึงช่วงเวลาถัดไป ซึ่งถูกระบุว่าเป็น
"ห้าเดือน" หรือหนึ่งร้อยห้าสิบปี ซึ่งในช่วงนั้นอิสลามจะ "ทำอันตราย" แก่กองทัพแห่งกรุงโรม
การสิ้นสุดของคำพยากรณ์เรื่องเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบปีนี้
เป็นเครื่องหมายถึงการเริ่มต้นพร้อมกันของคำพยากรณ์หนึ่งว่าด้วยสามร้อยเก้าสิบเอ็ดปีกับสิบห้าวัน
ซึ่งในคำพยากรณ์นั้น อิสลามแห่งวิบัติประการที่สองจะ "สังหาร" กองทัพแห่งกรุงโรมในเวลาต่อมา
วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เป็นจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาที่ไม่ฮัมหมัดแห่งวิบัติประการที่หนึ่งเป็นตัวแทน
ซึ่งรวมถึงวันที่ 7 ตุลาคม ค.ศ. 2023 ในฐานะที่เป็นการกำหนดจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาอิสลามจะ
"ทำอันตราย" แก่ "กองทัพของโรม" ใน "แผ่นดินอันรุ่งโรจน์" ตามตัวอักษรในสมัยโบราณ

ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนสหรัฐอเมริกา และนับตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม ค.ศ. 2023 การโจมตีโดยอิสลามต่อกองทัพของโรมก็กำลังเข้าใกล้สองร้อยครั้ง ณ เวลาที่เขียนบทความนี้ คือวันที่ 17 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2024.

เมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้านั้นมีผลบังคับใช้ สหรัฐอเมริกาจะถูก “สังหาร” ในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ซึ่งสอดคล้องกับระยะเวลาสามร้อยเก้าสิบเอ็ดปีและสิบห้าวันแห่งการโจมตีของอิสลามที่ได้สังหารกองทัพเดิมของโรม ขณะที่สงครามนิวเคลียร์ครั้งใหญ่ครั้งที่สามของพวกเขาทวีความรุนแรงขึ้น เมื่อมีคาเอลทรงลุกขึ้น ช่วงเวลาแห่งการทดลองของมนุษย์ก็สิ้นสุดลง และลมทั้งสี่ก็ถูกปล่อยอย่างเต็มที่ในระหว่างภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย

“ข้าพเจ้าเห็นว่าความโกรธของบรรดาประชาชาติ พระพิโรธของพระเจ้า และเวลาที่จะทรงพิพากษาคนตายนั้น เป็นเหตุการณ์ที่แยกจากกันและแตกต่างกัน โดยเกิดขึ้นต่อเนื่องกันไปทีละอย่าง อีกทั้งยังเห็นว่ามีคาเอลยังมีได้ทรงลุกขึ้น และเวลายากลำบากอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนนั้นยังมิได้เริ่มต้นขึ้น บัดนี้บรรดาประชาชาติกำลังกริ้วโกรธอยู่ แต่เมื่อมหาปุโรหิตของเราได้ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์ในสถานนมัสการบริสุทธิ์เสร็จสิ้นแล้ว พระองค์จะทรงลุกขึ้น ทรงสวมอาภรณ์แห่งการแก้แค้น แล้วภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ดประการก็จะถูกเปล่งมา”

“ข้าพเจ้าเห็นว่าทูตสวรรค์ทั้งสี่จะยึดลมทั้งสี่ไว้จนกว่างานของพระเยซูจะเสร็จสิ้นในสถานนมัสการศักดิ์สิทธิ์ แล้วภัยพิบัติทั้งเจ็ดประการสุดท้ายจึงจะมาถึง” Early Writings, 36.

“ลมทั้งสี่” ถูกซิสเตอร์ไวท์พรรณนาไว้ว่าเป็น “ม้าที่กำลังเดือดดาล พยายามจะสะบัดหลุดออกไป และนำความตายกับความพินาศมาตามทางของมัน” และลมเหล่านี้ถูกปล่อยออกอย่างเต็มที่เมื่อช่วงเวลาแห่งพระคุณสิ้นสุดลง ลมเหล่านี้ถูกพรรณนาว่าได้รับการปล่อยออกในภัยพิบัติประการที่สองในฐานะ “ทูตสวรรค์สี่องค์” มิใช่ลมทั้งสี่

ตรัสแก่มลาอิกองค์ที่หกซึ่งมีแตرنันว่า “จงปล่อยมลาอิกทั้งสี่ที่ถูกผูกไว้ ณ แม่น้ำไทรยูเฟรติส” แล้วมลาอิกทั้งสี่นั้นก็ถูกปล่อยออก ผู้ซึ่งได้ถูกเตรียมไว้สำหรับโมงหนึ่ง วันหนึ่ง เดือนหนึ่ง และปีหนึ่ง เพื่อจะฆาตกรรมเสียหนึ่งในสาม วิวรณ์ 9:14, 15

“ลมทั้งสี่” หรือ “ทูตสวรรค์ทั้งสี่” ล้วนเป็นสัญลักษณ์ของอิสลาม ดังที่บริบทซึ่งใช้สัญลักษณ์นั้นเป็นตัวกำหนด เมื่ออเล็กซานเดอร์มหาราชได้ลุกขึ้น อาณาจักรของเขา ซึ่งเป็นตัวแทนของอาณาจักรที่เจ็ด กล่าวคือ หนึ่งในสามของอาณาจักรสามประการของพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ; “when he shall stand up, his kingdom shall be broken, and shall be divided toward the four winds of heaven.” เมื่อช่วงเวลาแห่งการทดลองของมนุษย์สิ้นสุดลง ลมทั้งสี่ หรือทูตสวรรค์ทั้งสี่ จะถูกปล่อยออกมา และพวกมันจะทำลายอาณาจักรของเขา เพราะอาณาจักรของเขา “shall be broken.” แล้วกษัตริย์ทั้งสิบองค์นั้นและบรรดาผู้ร่วมมือของพวกเขา คือพ่อค้าโลกาภิวัตน์ทั้งหลาย จะยืนอยู่แต่ไกล คร่ำครวญ และร่ำไห้

เพราะว่า ดูเถิด บรรดากษัตริย์ได้ชุมนุมกันแล้ว เขาทั้งหลายได้ผ่านไปด้วยกัน เขาทั้งหลายเห็นแล้วก็นำพิศวง เขาทั้งหลายครั้นคร้ามและรีบหนีไป ความหวาดกลัวได้จับเขาไว้ที่นั่น และความเจ็บปวดดุจดุจหนิงที่กำลังคลออบบุตร พระองค์ทรงทำลายเรือแห่งการชิจด้วยลมตะวันออก สดุดี 48:4-7

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของกษัตริย์ทั้งสิบถูกทำลายลงโดย “ลมตะวันออก” แห่งอิสลาม

ผีพายของเจ้าได้นำเจ้าเข้าสู่ น้ำลึกมากแล้ว; ลมตะวันออกได้กระหน่ำเจ้าจนแตกพังท่ามกลางท้องทะเล
ทรัพย์สินสมบัติของเจ้า และสินค้าที่ขายตามงานเทศกาลของเจ้า สินค้าของเจ้า บรรดาทะเลสาบของเจ้า
และนายท้ายของเจ้า ช่างอุดรอยรั่วของเจ้า และบรรดาผู้ค้าสินค้าของเจ้า ทั้งนักรบทั้งสิ้นของเจ้าที่อยู่ในเจ้า
และชุมนุมชนทั้งหมดของเจ้าซึ่งอยู่ท่ามกลางเจ้า
จะตกลงสู่ท่ามกลางท้องทะเลในวันแห่งความพินาศของเจ้า เอเสเคียล 27:26, 27

“ลมตะวันออก” ของอิสลามทำให้ราชอาณาจักรของกษัตริย์ทั้งสิบแตกสลายใน
“วันแห่งความพินาศของพวกเขา” ดังที่มีภาพแทนไว้โดยราชอาณาจักรของอเล็กซานเดอร์มหาราชที่ถูก
“หักทำลาย” และถูกมอบให้แก่ลมทั้งสี่ ประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นแล้วในดาเนียลบทที่สิบเอ็ดจะเกิดซ้ำ
อีกเมื่อบทที่สิบเอ็ดดำเนินไปสู่ความสำเร็จครบถ้วนในวาระสุดท้าย
การกำหนดว่าควรแบ่งแยกประวัติศาสตร์เหล่านั้นอย่างถูกต้อง ณ จุดใด
เป็นงานเชิงพยากรณ์ของบรรดาผู้ที่ได้รับการทรงเรียกให้เป็นนักศึกษาคำพยากรณ์
ข้อพระคัมภีร์หกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดสิ้นสุดลง ณ การปิดแห่งเวลาทดลองของมนุษย์
เมื่อมีคาเอลทรงลุกขึ้น เมื่อราชอาณาจักรของอเล็กซานเดอร์มหาราชถูกแบ่งไปสู่ลมทั้งสี่
สิ่งนั้นเป็นภาพแทนของการปิดแห่งเวลาทดลอง
และชี้ให้เห็นว่าประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่ตามมาตั้งแต่ข้อห้าเป็นต้นไป
พึงถือว่าเป็นแนวคำพยากรณ์ใหม่เส้นหนึ่ง

ข้อห้าจนถึงข้อสิบหกระบุถึงประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 538 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า
ข้อห้าถึงข้อเก้าเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์หนึ่งพันสองร้อยหกสิบปีแห่งการปกครองของสันตะสำนัก
ซึ่งเริ่มขึ้นในปี 538 และสิ้นสุดลง ณ เวลาแห่งอวสานในปี 1798
ข้อสิบระบุถึงประวัติศาสตร์ที่เป็นแบบอย่างของข้อสี่สิบ เมื่อสันตะสำนักกวาดล้างสหภาพไซเรียต ณ
เวลาแห่งอวสานในปี 1989
ข้อสิบเอ็ดและข้อสิบสองระบุถึงสงครามตัวแทนในยูเครนที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน
ซึ่งปูตินและรัสเซียจะเป็นฝ่ายชนะ แต่ผลสืบเนื่องจากชัยชนะของปูตินจะขนานกับ “the battle of Nineveh”
และ “the fall of Chosroes” ซึ่งเป็น “กฤษฎาที่เปิดบาดาลลึก”
อันปล่อยให้อิสลามออกมาในประวัติศาสตร์ของวิบัติประการแรก

ภายหลังชัยชนะอันอยู่ได้เพียงชั่วคราวของปูติน สหรัฐอเมริกา ตามที่กล่าวไว้ในข้อสิบสามถึงข้อสิบห้า
จะเป็นฝ่ายชนะสงครามตัวแทน
ซึ่งก็คือบทสรุปของสงครามตัวแทนที่ได้ดำเนินมาแล้วนับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่สอง
ข้อความตอนนีระบุถึงสงครามสามครั้ง สงครามครั้งแรกสิ้นสุดลงในปี 1989
อันเป็นการสำเร็จตามข้อสิบและข้อสี่สิบ ส่วนสงครามครั้งที่สองคือสงครามปัจจุบันในยูเครน
ซึ่งสอดคล้องกับข้อสิบเอ็ดและข้อสิบสอง และสงครามตัวแทนครั้งที่สาม
อันเป็นตัวแทนแห่งชัยชนะครั้งสุดท้ายของสหรัฐอเมริกา ได้รับการกล่าวไว้ในข้อสิบสามถึงข้อสิบห้า

สิ่งที่จำเป็นต้องตระหนักเกี่ยวกับสี่ช่วงเวลานี้ซึ่งถูกนำเสนอไว้ตั้งแต่ข้อห้าถึงข้อสิบห้า ก็คือ
สองช่วงเวลาสุดท้าย ซึ่งเป็นตัวแทนของสงครามปัจจุบันในยูเครน
และต่อจากนั้นคือการตอบโต้ของสหรัฐอเมริกา เกิดขึ้นในช่วงเวลาแห่งการประทับตรา
ข้อสิบหกระบุถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้าในสหรัฐอเมริกา
ข้อห้าถึงข้อสิบเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 538 ไปจนถึงทั้งวาระอวสานในปี 1798
และจากนั้นต่อเนื่องไปจนถึงวาระอวสานในปี 1989 ดังนั้น การรบสองครั้งของสงครามตัวแทนครั้งสุดท้าย
ซึ่งถูกนำเสนอไว้ในข้อสิบเอ็ดถึงข้อสิบห้า จึงสำเร็จความในเวลาที่เอเสเคียลบทที่สิบสองระบุว่า
ผลของนิมิตทุกประการย่อมสำเร็จ

นิมิตเหล่านั้นได้ถูกสาแดงแก่มหาประกาศกเอเสเคียลในลักษณะของ “วงล้อมอยู่ในวงล้อม” ซึ่งซิสเตอร์ไวท์ระบุว่า “ความสัมพันธ์อันซับซ้อนของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์มนุษย์” ประวัติศาสตร์ของสงครามในยูเครน ชัยชนะของปุดิน และต่อจากนั้นคือความพินาศของเขา ตามด้วยชัยชนะของสหรัฐอเมริกา เป็นหนึ่งในบรรดาการสาแดงที่ซับซ้อนที่สุดของหลักการ “บรรทัดซ้อนบรรทัด” ในพระวจนะของพระเจ้า

ในการอธิบายเรื่อง “วงล้อมอยู่ในวงล้อม” ของเอเสเคียล ซิสเตอร์ไวท์กล่าวว่า เมื่อเอเสเคียลเห็นวงล้อมเหล่านั้นเป็นครั้งแรก สิ่งนั้นปรากฏประหนึ่งความสับสน แต่ในที่สุดเอเสเคียลก็ตระหนักถึงระเบียบอันสมบูรณ์ในวงล้อม ซึ่งก็คือ “ปฏิสัมพันธ์อันซับซ้อนของเหตุการณ์ต่าง ๆ ของมนุษย์” เพื่อจะแบ่งแยกประวัติศาสตร์ที่กล่าวไว้ในข้อสิบเอ็ดถึงข้อสิบห้าได้อย่างถูกต้อง จำเป็นต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างคริสตจักรคาทอลิกกับนาซีเยอรมนี เพราะบรรดาผู้นำนาซีในยูเครนเป็นตัวแทนของความสัมพันธ์นั้น

จำเป็นเช่นกันที่จะต้องเข้าใจบทบาทของการประจักษ์ของผู้ที่ถูกเรียกว่า “พรหมจารีมารีย์” ที่ฟาติมา ประเทศโปรตุเกส ในปี 1918 รวมทั้งความลับสามประการที่ผู้ที่ถูกเรียกว่า “พรหมจารีมารีย์” ได้มอบไว้กับเด็กทั้งสามจากเหตุการณ์นั้น หลักตั้งต้นของสารทั้งสามนั้น ซึ่งพรรณนาถึงการต่อสู้ระหว่างคริสตจักรคาทอลิกกับรัสเซียที่ไม่เชื่อในพระเจ้า และสงครามโลกครั้งที่สอง เป็นส่วนหนึ่งของสารแห่งฟาติมาที่ถูกเป็นภาพแทนอยู่ในสงครามในยูเครน

การปฏิวัติฝรั่งเศส และความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ของมันกับคริสตจักรคาทอลิก และในที่สุดกับโปเลียน โบนาปาร์ต ผู้ซึ่งเป็นภาพแทนของปุดิน ก็เป็นหนึ่งใน “วงล้อม” ที่ถูกนำเสนอไว้ด้วยในสงครามในยูเครน ความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ของการปฏิวัติฝรั่งเศสกับสหรัฐอเมริกาก็ถูกนำเสนอไว้ในประวัติศาสตร์เช่นกัน เพราะเช่นเดียวกับที่ปุดินถูกแทนโดยนโปเลียนในขณะที่ฝรั่งเศสกำลังล่มลง โรนัลด์ เรแกน อดีตนักแสดง ในฐานะผู้นำกองทัพแห่งคาทอลิกนิยมในการรบปี 1989 ก็เป็นแบบอย่างของเซเลนสกี อดีตนักแสดง ขณะที่ยูเครนกำลังล่มลงด้วย ในบรรดาวงล้อมทั้งหลายที่ตัดกันและเชื่อมโยงกันในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ ฟางเส้นสุดท้ายสำหรับการเมืองเดโมแครตในสหรัฐอเมริกา ผู้ซึ่งเคยและกำลังส่งเสริมเซเลนสกี จะถูกปุดินเปิดโปงเมื่อเขาเป็นฝ่ายมีชัย

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไป.

“ที่ริมฝั่งแม่น้ำเคบาร์ เอเสเคียลได้เห็นลมหมนประหนึ่งพัดมาจากทิศเหนือ ‘เป็นเมฆใหญ่ และเพลิงที่มีควันตัวอยู่’ และมีความสว่างอยู่รอบนั้น และจากท่ามกลางนั้นมีลักษณะดุจสีอำพัน’ มีวงล้อมหลายวงซึ่งสอดประสานกัน เคลื่อนไปโดยสิ่งมีชีวิตสี่ตน เหนือสิ่งเหล่านี้ขึ้นไปสูง ‘มีสี่ฐานคล้ายพระที่นั่ง ดูประหนึ่งศิลาสีไฟลีน และบนสี่ฐานคล้ายพระที่นั่งนั้น มีสี่ฐานประหนึ่งลักษณะของมนุษย์อยู่เหนือพระที่นั่งนั้น’ ‘และปรากฏในพวกเรুবว่ามีรูปมือมนุษย์อยู่ใต้ปีกของพวกเขา’ เอเสเคียล 1:4, 26; 10:8 วงล้อมเหล่านั้นมีการจัดวางซับซ้อนยิ่งนัก จนเมื่อมองในครั้งแรกก็ดูประหนึ่งอยู่ในความสับสน แต่ทว่าวงล้อมเหล่านั้นเคลื่อนไปอย่างประสานกลมกลืนโดยสมบูรณ์ สรรพชีวิตแห่งสวรรค์ ซึ่งได้รับการค้ำจุนและทรงนำโดยพระหัตถ์ที่อยู่ใต้ปีกของเรুবนั้น เป็นผู้ผลักดันวงล้อมเหล่านี้ และเหนือพวกมันขึ้นไป บนพระที่นั่งไฟลีนนั้น คือองค์ผู้ทรงดำรงเป็นนิรันดร์ และรอบพระที่นั่งนั้นมีรุ่งกินน้ำ อันเป็นสัญลักษณ์แห่งพระเมตตาของพระเจ้า”

“จุดตั้งความสลับซับซ้อนประดุจล้อยิ่งหลายนั้นอยู่ภายใต้การทรงนำของพระหัตถ์เบื้องใต้ปีกของเหล่าเรুবฉันใด

ความเป็นไปอันซับซ้อนของเหตุการณ์ทั้งหลายของมนุษย์ก็อยู่ภายใต้การควบคุมของพระเจ้าเช่นฉนั้น
ท่ามกลางการแก่งแย่งและความโกลาหลของประชาชาติทั้งหลาย
พระองค์ผู้ประทับเหนือเหล่าเศวตียังคงทรงนำกิจการทั้งหลายของแผ่นดินโลกอยู่เสมอ”

“ประวัติศาสตร์ของบรรดาประชาชาติซึ่งได้ครอบครองเวลาและสถานที่ที่กำหนดไว้แก่ตนสืบต่อกันมา
โดยเป็นพยานต่อความจริงนั้น โดยไม่รู้ตัว ทั้งที่ตนเองก็ได้เข้าใจความหมายของความจริงนั้นเลย
กำลังกล่าวแก่เรา พระเจ้าได้ทรงกำหนดตำแหน่งให้แก่ทุกประชาชาติและแก่ทุกบุคคลในปัจจุบันนี้ไว้ในแผน
อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ วันนั้นมนุษย์และประชาชาติต่าง ๆ
กำลังถูกวัดด้วยลูกตึงในพระหัตถ์ของพระองค์ผู้ไม่ทรงผิดพลาด
ทุกคนต่างกำลังกำหนดชะตากรรมของตนด้วยการเลือกของตนเอง
และพระเจ้าทรงควบคุมอยู่เหนือสิ่งทั้งปวงเพื่อให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ”

“ประวัติศาสตร์ซึ่งพระผู้ทรงเป็นอยู่โดยพระองค์เองผู้ยิ่งใหญ่ได้ทรงกำหนดไว้ในพระวาระของพระองค์
โดยทรงเชื่อมโยงห่วงแล้วห่วงเล่าในสายโซ่แห่งคำพยากรณ์
ตั้งแต่ในรัตนกาลในอดีตไปสู่รัตนกาลในอนาคต บอกให้เราทราบว่า วันนี้เราอยู่ ณ
ที่ใดในกระบวนแห่งยุคสมัย และสิ่งใดอาจคาดหมายได้ในกาลเวลาที่จะมาถึง
ทั้งสิ้นที่คำพยากรณ์ได้บอกล่วงหน้าว่าจะบังเกิดขึ้น จนถึงเวลาปัจจุบันนี้
ได้ถูกจารึกไว้แล้วบนหน้าประวัติศาสตร์ และเราจึงอาจมั่นใจได้ว่า
ทุกสิ่งซึ่งยังจะมาถึงนั้นจะสำเร็จตามลำดับของมัน” Education, 178.